

КВЕД 99.00.0
СВІТОВА МІЖНАРОДНА ЕКСТЕРИТОРІЯ
СУВЕРЕННИЙ НАРОД УКРАЇНИ
Р Е С П У Б Л І К А

(економічний простір рішення Конституційного Суду України від 5 жовтня 2005 року N 6-рп/2005 (справа N 1-5/2005))

Дипломатичний Корпус Титульного Суверенного Народу України
КВЕД 99.00.0 ТРДПАУ 553515506-553515469

Офіс для отримання кореспонденції за адресою:
14027, м. Чернігів, вул. Станіславського, 40, тел. 3-24-47

N 31-03-08 від 31 березня 2008 року

Інвестиційному консорціуму SWISSTEAMS GROUP
Тьєррі Жан Сіньєру

Шановний месє Тьєррі !

Сподіваємось, що інформація, яка зацікавила Вас в період Вашого перебування в Україні (зокрема в Дипломатичному Корпусі Титульного Суверенного Народу України), належним чином буде отримана Вами через Посольство Швейцарської Конфедерації в Україні.

Стабільність конституційного ладу в країні Україна і, відповідно, стабільність капіталовкладень Банківських Консорціумів Швейцарської Конфедерації в економіку країни Україна (на суму не менш ніж 3 (три) мільярди євро) гарантується Конституцією (країни) України. Гарантом стабільності таких капіталовкладень в економіку країни Україна (в термін не менш ніж на 50 років) є корінний народ України та його владна фінансово-банківська система світового класифікаційного рівня.

Суверенна владна фінансово-банківська система корінного народу України складається з:

- Центрального Резервного Банку Титульного Суверенного Народу України за класифікацією ISIC;
- Екстериторіального банку реконструкції та розвитку Титульного Суверенного Народу України за класифікацією ISIC;
- Центрального Інвестиційного Банку Суверенного Народу України за класифікацією ISIC;
- Екстериторіального банку реконструкції та розвитку Суверенного Народу України за класифікацією ISIC;
- Казначейства Государа Титульного Суверенного Народу України за класифікацією ISIC;
- Рахункової Палати Государства Титульного Суверенного Народу України за класифікацією ISIC;
- Рахункової Палати Республіки Суверенного Народу України за класифікацією ISIC.

Поточні еквівалент-активи суверенної владної фінансово-банківської системи корінного народу України (у співвідношенні до єдиного грошового вимірника національної унітарної держави Україна) складають 20 000 000 000, 00 еквіваленту гривні. Ця сума еквівалент-активів вільно конвертується в певні суми товарних грошових коштів, і навпаки.

Всі конструктивні елементи суверенної владної фінансово-банківської системи корінного народу України відповідають вимогам **“Угоди про партнерство і співробітництво між Україною та Європейським Співтовариством і їх державами-членами”** (Угоду ратифіковано Законом України N 237/94-ВР від 10.11.1994 року).

Система світової (не національної, не європейської) класифікації валют передбачає реальну можливість створення на засадах суверенної владної фінансово-банківської системи корінного народу України будь-якої світової фінансової системи, зокрема **Європейського Союзу корінних народів Європи за класифікацією ISIC**. Згідно світової системи класифікації валют введення відповідної міжнародної валютної одиниці для такого Союзу корінних народів Європи (Європейського Союзу – 2) здійснюється за явочною процедурою, зокрема за волевиявленням Його Величності Государа Титульного Суверенного Народу України.

Переходячи до тематики відповідей на Ваші конкретні питання (щодо фінансово-економічної стабільності конституційного ладу в країні Україна), маємо наголосити звісно відому істину, за якої будь-яка Конституція будь-якої країни (зокрема конституційний правопорядок в країні Україна) – це не сюжет новел Гі де Мопасана, творів О'Генрі. Конституційний правопорядок – це системний цілісний механізм суспільного життя конкретного соціуму на відповідному етапі його розвитку.

Конституційні норми без їх фундаментально-теоретичного забезпечення та математично-модельного фінансово-економічного (а не політичного) обґрунтування – не більш ніж апеляція до вищої справедливості, яка невідомо де знаходиться.

За рішенням Конституційного Суду України від 5 жовтня 2005 року N 6-рп/2005 (справа N 1-5/2005) **єдиним суб'єктом конституційної юрисдикції в країні Україна визнано Суверенний Народ України**. Суверенний Народ України – єдиний носій суверенітету в країні Україна. Оминуті його у творенні конституційного процесу в країні Україна неможливо.

Конституційна юрисдикція не передбачає засновницьких зборів та створення опікунської ради по відношенню до носіїв суверенітету країни Україна. Патронат політичних партій Суверенному Народу України не потрібний. Боротьба політичних партій за владу – це нескінченний процес, а не кінцеве явище. Безпосередня влада Суверенного Народу України – це кінцеве явище, яке закріплено в ст.5 Конституції України.

Установчого протоколу та установчих зборів до Конституції України не існує. Народний виток єдиного джерела влади в країні Україна політичної забарвленості не має. Жодна політична партія в країні Україна не містить в своїх статутах такої мети як теоретичне забезпечення конституційного ладу в країні Україна та математичне моделювання конституційного правопорядку в країні Україна.

Будь-яка Конституційна рада – це не канцелярія Бога. Космічний розум в будь-яку Конституційну раду не втілюється. Визначення будь-якої Конституційної ради – це гра в лотерею. Конституція (Основний Закон) за будь-яких обставин визначає конкретні принципи (і не більш ніж принципи) суспільного правопорядку, соціального правопорядку, громадського правопорядку, громадянського правопорядку, громадянського правопорядку, народного правопорядку, національного правопорядку, цивільного правопорядку.

Конституційний правопорядок – це порядкова, а не послідовна математична модель фінансово-економічних засад конституційного ладу. В будь-якій Конституційній раді права не народжуються. Впорядкування прав без ряду прав неможливо. Укласти права в ряди прав невзможі жоден урядник. Неможливо укласти в ряди те, що вже давно впорядковано поза межами суб'єктивної свідомості. Будь-яка Конституційна рада невзможі змінити правопорядок, за яким після зими приходиться весна (посівна майбутнього врожаю), після весни приходиться літо (дозрівання майбутнього врожаю), після літа приходиться осінь (збір врожаю), після осені приходиться зима (споживання врожаю як богодаті або у вигляді товару, або у вигляді блага, або у вигляді капіталу). За будь-яких умов будь-який врожай в товарних магазинах не росте – це аксіома. За будь-яких умов грошове дерево ще ніде не виросло.

Жодна Конституційна рада та будь-який парламент ще не мали прав та повноважень на впорядкування Генофондів, віросповідань, культур, традицій та звичаїв народів. Взагалі невідомо, які холеріки, флегматики, сангвініки, меланхоліки і т.і. зберуться скласти Конституційну раду. Те, що добре для сангвініка, неприйнятно для меланхоліка, і навпаки. Партію холериків і партійний блок флегматиків ще ніхто не створював. Життєві потребипологових будинків аж ніяк не збігаються з потребами ритуальних закладів. Конституція для багатих – це не конституція для бідних. За будь-яких умов ситий голодного не розуміє.

Питання життєвої об'єктивності конституційного правопорядку в будь-якій країні не співвідноситься до статутів політичних партій. Жоден статут будь-якої політичної партії не передбачає ані створення системи наживи, ані створення системи виживання. Всі без винятку політичні партії не є емітентами фінансово-економічних систем. Конституція будь-якої країні – це не кадастр статутів політичних партій. Жодна з політичних партій країни Україна не має ані прав, ані повноважень вийти за межі національного Класифікатору КІСЕ. В системах класифікації NACE та ISIC рішення будь-яких національних політичних партій чинності не мають. За Конституцією України будь-які фізичні особи та всі фізичні особи разом до складу суб'єктів конституційного права не відносяться.

Всі соціальні та суспільні фінансово-економічні системи виживання корінного народу України знаходяться поза межами юрисдикції національного Класифікатору КІСЕ – у так званому “Іншому світі”. Юрисдикції Класифікаторів ISIC та NACE в країні Україна не залежать від будь-яких рішень та будь-яких актів нормативно-правового характеру, котрі емітуються та погашаються в юрисдикції національного Класифікатору КІСЕ. Так визначено п.19 Постанови Пленуму Верховного Суду України N 8 від 13.06.2007 року.

Конституція (країни) України – це не національний документ місцевого громадського значення, який підлягає корекції органами місцевого самоврядування місцевих національних громад в країні Україна.

Конституція (країни) України – це не європейський документ територіального громадянського значення, який підлягає корекції органами місцевого самоврядування за Європейською Хартією про місцеве самоврядування.

Конституція (країни) України – це світовий документ екстериторіального міжнародного значення. Це міжнародний договір корінного народу України (УКРАЇНЦІВ) з іншими народами світу, які визнали суверенітет країни Україна та суверенітет УКРАЇНЦІВ у 1991 році.

У 1996 році Конституція (країни) України приймалась народною Верховною Радою України, але не перед народом. Конституція (країни) України приймалась від імені народу, в ім'я народу, але перед Богом. **Будь-який суверенітет – це похідна від Бога**. Незалежність народу зовсім не означає скасування такого права як залежність народу від Бога. Будь-яка політична партія народи не творить. **В усіх народів один єдиний Творець – Бог**. Корінний народ України встановив **правовий зв'язок з Богом** у повній відповідності до Преамбули Конституції (країни) України.

Конституція (країни) України визначає правопорядок в країні Україна, а не правопорядок в національних громадах. Конституційні права – це система прав, а не безсистемне нагромадження прав. Кредиторські права мають свій виток з правового зв'язку з Богом. Дебіторські обов'язки мають свій виток з правового зв'язку з національними громадами. Правовий зв'язок з національними громадами в країні Україна мають фізичні особи. За будь-яких умов **фізичні особи з Класифікатору КІСЕ мають безліч обов'язків, але не мають жодних прав**, окрім одного – мати право завжди мати обов'язки перед національною громадою, але не перед Богом і носіями суверенітету країни Україна.

Конституція суверенів, Конституція сюзеренів, Конституція “свободних громадян”, Конституція вільних вільновідпущених, народна Конституція, національна Конституція або громадська Конституція завжди можуть мати місце, але не більш ніж у межах Конституції відповідної країни. Конституція країни з ринковим правовим статусом передбачає формування відповідних фінансово-економічних ринків. Фінансово-економічні ринки політичним змістом не наповнюються. Приватизацію фінансово-економічних ринків в країні Україна ще ніхто не наголошував. Національна унітарна держава Україна реєстру фінансово-економічних ринків не веде. Права на суверенітет, права на свободи, права на вольності в країні Україна не купуються і не продаються. Суверенітет, свободи та вольності – це не предмет торгу і не предмет комерційних угод за договорами купівлі-продажу.

Конституція (країни) Україна приймалась, а не купувалась. Прийняття Основного Закону України перед партійними зборами не було. Конституція (країни) України приймалась перед нинішніми та майбутніми поколіннями Українського народу та перед Богом. Мірою, якою вимірюється відповідність Конституції (країни) України до її конституційного призначення, є показник зменшення або збільшення чисельності нинішнього та майбутніх поколінь Генофонду Суверенного Народу України. Система національного Класифікатору КІСЕ за приріст майбутніх поколінь Суверенного Народу України не відповідає.

Нинішні та майбутні покоління Суверенного Народу України не відповідають за прибутки або утрати національної класифікаційної системи КІСЕ. Конституційно закріплені суверенні умови життєдіяльності корінного народу України не передбачають конституційного реверсу. Будь-яке погіршення суверенного стану корінного народу України заборонено ст.58 Конституції України. Будь-які, так звані, конституційні рішення будь-яких політичних партій не підлягають виконанню за підстав ст.60 Конституції України. Політичні партії – не колиска для нинішніх та майбутніх поколінь Суверенного Народу України.

Суб'єкти національної політичної системи – це не суб'єкти конституційної економічної системи. Національні політичні сили ніякого відношення до світової економічної системи Суверенного Народу України не мають. За Конституцією (країни)

Україні суб'єкти національної політичної системи відокремлені від економічної системи. Всі без винятку національні політичні системи не мають економічних координат. Статуту партій не містять в собі точок відліку (емісії або погашення) координатних фінансово-економічних систем. Координатори або політичної більшості в національному парламенті, або політичної меншості в національному парламенті жодним чином з економічними координатами не пов'язані. Бути прибічником того чи іншого національного політичного координатора зовсім не означає, що шляхом так званого всенародного голосування будь-коли зміняться фінансово-економічні координати класифікаційних систем NACE та ISIC. Координатним фінансово-економічним системам (з європейським та світовим рівнем) взагалі не потрібні національні політичні координатори. Фінанси та економіка національними політичними поняттями не оперують.

Об'єктом конституційного управління, регулювання та контролю є деяка координатна система, яка взагалі не залежить ані від політиків, ані від економістів, ані від громадян, ані від громадян, ані від націй, ані від народів, а тим більш не залежить від будь-якої Конституційної ради. Зміна будь-яких аксіоматичних положень будь-якої теорії, зокрема конституційної теорії, змінює не більш ніж понятійну термінологію спілкування суб'єктів конституційного процесу поміж собою, але за будь-яких умов не змінює цю деяку координатну систему. Система, в якій фіксуються принципи (Високості, Величності), розбудовується на такому понятті, як математична величина. Жоден з великих політиків ніякого відношення до числових систем та цифрових технологій не має.

Вести розмову на предмет того, які поняття конституційної термінології кращі, які ще кращі, а які найкращі, можливо до нескінченності. Але за будь-яких умов в будь-яких національних політичних розмовах математична система координат не з'явиться. В національних товарних правовідносинах без зайвих клопотів можливо вкоротити метр, можливо полегшити кілограм, можливо визначити так звану справедливу ціну. Математичних координатних систем для вкорочення метра, полегшення кілограму та визначення справедливих цін непотрібно. Скорочення часу або полегшення кілограму здійснюється в інерційних системах. В інерційних системах, але поза межами координатної системи, будь-яку економіку впорядкувати неможливо. Координатно-системна економіка інерційно-системними поняттями не оперує.

Претензії політичної системи на центр координат координатної системи економіки – це не більш ніж мрія. Будь-яке публічне обговорення питання, котре співвідноситься до центру координат координатної системи економіки, на будь-якому референдумі або партійному з'їзді, буде дуже далеким від фундаментальних засад математики. Участь юристів в цій групі питань – це також не більш ніж нескінченний творчий процес, коефіцієнт корисної дії якого також дорівнює нулю.

Конституція (країни) України – це багатомірна конструкція з нелінійними зв'язками. Можливо написати безліч текстів безлічі можливих, так званих реформаторських Конституцій. Можливо нескінченно виносити тексти нових Конституцій на безліч публічних обговорень. Але існує думка про те, що всі академіки всіх академій світу разом неспроможні створити те, що вже відображено в працях Евкліда, Гауса, Лобачевського, Римана, Гільберта, Ейнштейна та Моріса Клайна.

Архітектуру головної системно-конструктивної багатомірної фінансово-математичної матриці Конституції (країни) України жодними політичними або філологічними поправками зруйнувати, вдосконалити або покращити неможливо. **Публічний консиліум в таких питаннях є недоречним.** За Уніфікованими правилами та звичаями Міжнародної Торгівельної Палати фінансові архітектори в класифікаціях NACE та ISIC не сповідуються в будь-яких органах національної унітарної держави Україна. Фінансова архітектура екстериторіальної банківської системи Титульного Суверенного Народу України офіційно зареєстрована національною унітарною державою Україна у 2001 році під реєстраційним (обліковим) номером ТРДПАУ 533175110.

Будь-яким політично-революційним шляхом, зусиллями будь-яких політиків-революціонерів досягти стабільності курсу якоїсь банк-ноти, будь-якого казначейського білету, будь-якого монетного знаку або будь-якої купюри і, відповідно, конституційного ладу в країні Україна неможливо. Будь-яке редакційне вдосконалення статей Конституції (країни) України (зусиллями партійних лідерів) може на деякий час затьмарити прірву невирішених соціальних проблем (на відміну від громадських проблем), зменшити соціальну напругу (на відміну від цивільної напруги), стримати інфляцію єдиного грошового вимірника національної унітарної держави Україна, але ніколи не змінить конституційного правопорядку, за яким Суверенний народ України, здійснюючи владу безпосередньо, в межах своєї юрисдикції за класифікацією ISIC єдиний грошовий вимірник національної унітарної держави Україна за класифікацією KICE не використовує.

Моно фінансово-економічних систем Конституція (країни) України не передбачає.

У 1996 році в країні Україна не приймалась Конституція держави Україна, не приймалась Конституція Республіки Україна, не приймалась Конституція будь-яких етнічних меншин, не приймалась Конституція будь-яких національних меншин, не приймалась Конституція будь-якої нації, не приймалась Конституція будь-яких корінних народів України.

У 1996 році Конституцію (країни) України не приймали будь-які політичні партії, будь-які громадські організації, будь-які благодійні спільноти, будь-яке народне суспільство.

28 червня 1996 року Конституцію (країни) України було прийнято 5 сесією Верховної Ради України.

5 сесія Верховної Ради України не взяла на себе жодних диктаторських функцій, жодних тоталітарних функцій, жодних функцій, пов'язаних з культом особи.

За розділом XV Конституції (країни) України наголошено два різних етапи суто внутрішнього розвитку та становлення (країни) України, а саме:

- внутрішній розвиток країни Україна в період дії (1996-2001 роки) перехідних положень Конституції України;
- внутрішній розвиток країни Україна в період після закінчення дії (після 2001 року) перехідних положень Конституції України.

Преамбула Конституції (країни) України – це Титул Гербованого права країни Україна.

Титул Гербованого права країни Україна передбачає положення, за яким **Конституція (країни) України – Основний Закон країни України.**

Конституція (країни) України – це не підзаконний акт нормативно-правового характеру, не власність держави Україна, не власність Республіки Україна, не власність будь-якої політичної партії, не власність будь-якого етносу, не власність будь-якої національної меншини, не власність будь-якої релігійної громади, не власність будь-якої нації.

Титул Гербованого права країни Україна – це не політичне право і не економічне право. **Герб – це знак спадщини за історичним родоводом. Герб країни Україна – це знакова подія.** За знаковою подією наслідують монетні знаки, а не купюри, не банкноти, не казначейські білети.

Національна унітарна держава Україна оперує купюрами за договорами купівлі-продажу. Все, що відокремлено від договорів купівлі-продажу і, відповідно, від грошових купюр Національного Банку України, знаходиться поза межами компетенції національної унітарної держави України.

Емісія та погашення поза-товарних казначейських білетів, банкнот та монетних знаків є виключним правом корінного народу України. Встановлення еквівалентного курсу між авуарними банкнотами Центрального Інвестиційного Банку Суверенного Народу України (Класифікатор ISIC) та до-авуарними купюрами Національного Банку України (Класифікатор KICE) здійснюється за принципом верховенства права Класифікатора ISIC по відношенню до Класифікатора KICE.

Титульні права – це виключні права. Виключне право на природні ресурси країни Україна належать народу – Титульному народу – корінному народу України. Титульне право корінного народу України – це юридична підстава існування Конституційного Суду України.

Титульна реєстрація правочинів в країні Україна – це не фамільна реєстрація правочинів фамільними держреєстраторами національної унітарної держави Україна. **Знак Герба Князя Володимира Великого до фамільних печаток фамільних держреєстраторів національної унітарної держави Україна Титульний Суверенний Народ України ніколи не делегував.** Всі без винятку печатки національної унітарної держави Україна за будь-яких умов кодові, а не титульно-гербовані. Знак Герба Князя Володимира Великого (за Класифікатором ISIC) – це не купюрна торгова марка будь-яких комерційних систем (за Класифікатором KICE).

Конституція (країни) України та Герб країни Україна – це власність УКРАЇНЦІВ, це благо УКРАЇНЦІВ, це капітал УКРАЇНЦІВ, це богодарть УКРАЇНЦІВ – знаково-символічний запис деяких знань щодо деякої космічної події, пов'язаної із сонячною системою, до складу якої входить наша планета Земля.

Конституцію (країни) України прийнято, усвідомлюючи відповідальність перед Богом, власною совістю, попередніми, нинішніми та прийдешніми поколіннями.

Конституцію (країни) України не приймали аборигени, туземці, чужоземці, іноземці, чужестранці, іноземці.

Усвідомити відповідальність перед Богом міг тільки **Біблейський народ – УКРАЇНЦІ**. Конституція (країни) України передбачає обов'язок УКРАЇНЦІВ щодо встановлення **правового зв'язку з Богом**. На вимогу Основного Закону (країни) України правовий зв'язок з Богом УКРАЇНЦЯМ належало встановити самотужки в період дії перехідних положень Конституції (країни) України (1996-2001 роки). Міжнародне існування (країни) України без УКРАЇНЦІВ після закінчення дії перехідних положень Конституції (країни) України неможливе. Прийдешні покоління – це УКРАЇНЦІ, законні історичні нащадки попередніх історичних власників (країни) України.

Прембула Конституції (країни) України зв'язала ланцюг часу між культурою сучасних УКРАЇНЦІВ та культурою тих же самих УКРАЇНЦІВ за часів Київської Русі.

Конституцію (країни) України прийнято від імені Українського народу – громадян України всіх національностей.

5 сесія Верховної Ради України не приймала Конституції (країни) України від імені фундатора країни України – Леоніда Макаровича Кравчука, від імені конституційної асамблеї, від імені Верховної Ради України, від імені будь-кого ще, окрім імені Українського народу.

Український народ – колишні громадяне (не громадяни) СРСР, паспорти яких містили в собі запис – УКРАЇНЕЦЬ. Підпис під таким записом в паспорті СРСР – це відповідальність УКРАЇНЦЯ перед власною совістю, це самовизначення УКРАЇНЦІВ, це самоідентифікація УКРАЇНЦІВ за їх власним волевиявленням. УКРАЇНЦІ за часів СРСР в (країні) Україні нікуди не зникли, не зникли і ніколи не зникнуть.

За ст.3 Закону України “Про національні меншини в Україні” **до національних меншин належать групи громадян України, які не є УКРАЇНЦЯМИ** за національністю, виявляють почуття національного самоусвідомлення та спільності між собою.

Конституцію (країни) України прийнято, виражаючи суверенну волю народу, на основі здійснення Українським народом права на самовизначення.

Конституцію (країни) України прийнято, виражаючи суверенну волю народу, а не Українського народу і не громадян України всіх національностей.

Конституцію (країни) України прийнято на основі здійснення Українським народом **права на самовизначення** за правовим статусом УКРАЇНЦЯ, на відміну від правового статусу громадянина України будь-якої національності.

Громадяни України всіх національностей не самовизначаються. Вони виявляють не більш ніж почуття національного самоусвідомлення та спільності між собою. В будь-який час будь-яка національна громада або всі національні громади разом мають право покинути межі (країни) України і повернутись до своїх Метрополій з їх недоторканим почуттям національного самоусвідомлення та спільності між собою.

Суверенна воля народу – це не почуття національного самоусвідомлення. За суверенною волею народу (УКРАЇНЦІВ) наслідують творення народом своїх власних систем самоуправління, самозабезпечення, самоврядування, самофінансування і т.і. або на договірних засадах з національними меншинами, або в будь-якій іншій формі, яка передбачена Конституцією (країни) України.

Україна є суверенна і незалежна, демократична, соціальна, правова держава.

В ст.1 Основного Закону країни України мова йде про суверенітет країни Україна. Країна Україна не належить до складу підопічних країн. Суверенність країни Україна не означає її незалежності від УКРАЇНЦІВ. Вести мову про незалежність країни Україна при будь-якій залежності УКРАЇНЦІВ від будь-якої третьої сторони (окрім Бога) в міжнародних колах є неприпустимим.

УКРАЇНЦІ в країні Україна, якщо і мають правовий статус рабів, то тільки у якості рабів Бога. УКРАЇНЦІ в країні Україна, якщо і мають правовий статус слуг, то тільки у якості слуг Батьківщини. На цих правових засадах країна Україна є дійсно демократичною і соціальною.

Основний Закон країни України не визначає країну Україна громадською системою. Громадська система має не більш ніж самоусвідомлення. Соціальна система має владне волевиявлення, але в напрямку творення правової держави як належності до Головної речі країни Україна – демократичного суспільства УКРАЇНЦІВ. Організаційно-правова форма існування демократичного суспільства УКРАЇНЦІВ на засадах правової держави не є виключною.

Ініціатором створення і наповнення Європейським змістом правової демократичної держави Україна у 1996 році виступив Перший Президент правової демократичної держави Україна Леонід Данилович Кучма.

Україна є унітарною державою.

В ст.2 Основного Закону країни України мова йде про унітаризм. Унітаризм суттєво відрізняється від демократії. ***Демократична держава – це не унітарна держава.*** На відміну від демо-держави будь-яка уніт-держави не має демократичного змісту. Саме такою є ***національна унітарна держава Україна, яку очолює її Перший Президент Віктор Андрійович Ющенко.***

Національний унітаризм у співвідношенні до сервітуту фізичних осіб, з обмеженою системою самоврядування фізичних осіб, є історичною рисою, притаманною багатьом країнам світу. Саме в таких системах здійснюється вільний обіг товару. Такі системи розбудовуються на засадах "живого товару" (робітників, слуг, прислуг, наймитів, заробітчан, мігрантів) – дешевої робочої сили (серви в сервітуті), яка вільно купується і вільно продається національними роботодавцями.

Ст.2 Конституції (країни) України не передбачає існування в країні Україна національного унітаризму по відношенню до Біблейського народу – УКРАЇНЦІВ. Існують Біблейські народи, але не існує біблейських націй. Перетворити УКРАЇНЦІВ у біблейську націю неможливо.

Утвердження прав людини є головним обов'язком держави.

За ст.3 Основного Закону країни України права людини – це не права "homo sapiens". Права людини – це не племінні права і не права народностей. Права людини в першу чергу пов'язані з Генофондом народу, до складу якого належить людина.

Генофонд будь-якого народу – це не товар в магазині чи на базарному прилавку. Будь-яка унітарна держава ніколи не може бути емітентом Генофонду. Всі унітарні держави утверджують правопорядок, за яким будь-яка фізична особа цілком і повністю залежить від національного патрона та транснаціонального патронату. Транснаціональний патронат по відношенню до національної унітарної держави Україна здійснюється з боку транснаціональних органів СОТ, МВФ та Світового Банку.

Так звані світові товар-ціни в купюрах не мають ніякого відношення до світових капітал-цінностей в банкнотах, світових еко-важливостей в казначейських білетах, світових благо-значимостей в монетних знаках.

Так звані європейські товар-ціни в купюрах не мають ніякого відношення до європейських капітал-цінностей в банкнотах, європейських еко-важливостей в казначейських білетах, європейських благо-значимостей в монетних знаках.

Так зване наближення національних купюрних товар-цін до так званих європейських купюрних товар-цін і, відповідно, до так званих світових купюрних товар-цін нічого іншого, як купюрного збагачення транснаціональних органів СОТ, МВФ та Світового Банку, не мають. ***Історичний ареал існування корінного народу України в купюрах не вимірюється.***

Унітарні держави історично з'являються і історично зникають, а Генофонд завжди залишається в своєму історичному ареалі існування. ***Збереження Генофонду народу*** (або, іншими словами, утвердження прав людини) ***є головним обов'язком будь-якої держави:*** або демократичної держави, або унітарної держави.

За будь-яких умов фактор існування Головного кредитора (права людини) зумовлює існування Головного дебітора (головних обов'язків держави). Від Головного дебітора жодні права Головного кредитора не народжуються. ***Без утвердження кредиторських прав людини існування дебіторської держави неможливе.***

Людина визнається в країні Україні найвищою соціальною цінністю.

За Основним Законом (країни) України людина (УКРАЇНЕЦЬ) не відноситься до складу громадського товару. Цінність та ціннісність – це не ціна. Національна унітарна держава Україна не оперує цінностями, не оперує соціумом, не має можливостей вийти на щабель найвищих соціальних цінностей і будь-яких цінностей взагалі. Будь-які правові цінності обліковуються в за-балансі національної унітарної держави Україна.

Всі без винятку унітарні держави світу існують на рівні місцевого права. Баланс місцевих прав – це не баланс територіальних прав і не баланс екстериторіальних прав. Скасувати баланс екстериторіальних прав корінного народу України правочинами національної унітарної держави Україна неможливо. Привласнити собі баланс територіальних прав національна унітарна держава Україна не має жодної можливості. Вища соціальна цінність (територіальні права) має свій виток лише з найвищої соціальної цінності (екстериторіальні права). Жодних територіальних або екстериторіальних прав Титульний Суверенний Народ України національній унітарній державі Україна не делегував.

Національна унітарна держава Україна взагалі не займає щабель цінностей, вона займає щабель ціни. Ціноутворення життєдіяльності людини (УКРАЇНЦІВ) Конституція (країни) України не передбачає. Будь-яких протиріч в Конституції (країни) України не існує. Демократичної держави Україна в національній унітарній державі Україна не існує. В країні Україна існує договірне співіснування (незалежно від будь-якої суб'єктивної думки) місцевої унітарної держави Україна, територіальної демократичної держави Україна та екстериторіальної народної держави Україна.

Конституційне існування шкали цінностей (найвищі, вищі, нижчі, найнижчі) зумовлює існування шкали благ (найвищих, вищих, нижчих, найнижчих), зумовлює існування шкали капіталу (найвищого, вищого, нижчого, найнижчого), зумовлює існування шкали богодаті (найвищої, вищої, нижчої, найнижчої), зумовлює ієрархію капіталу, благ, богодаті, товарів. Саме таку ієрархію відображено в інституційних секторах економіки KICE, NACE та ISIC. Інституційні сектори економіки NACE та ISIC національна унітарна держава Україна не розбудовує.

Держава відповідає перед людиною за свою діяльність.

Діяльність будь-якої держави не є Головною річчю. Будь-яка держава є належністю до Головної речі. Держава – це організаційно-правова система, яка утримує права якогось володіння. За Конституцією (країни) України національна унітарна держава Україна є упорядником окремих прав людини, а у сукупності – окремих прав народу – корінного народу України. Упорядкування прав людини корінного народу України – це не упорядкування корінного народу України. Національна унітарна держава Україна – не утримувач народу (УКРАЇНЦІВ), який самовизначився без будь-якої участі у цьому процесі національної унітарної держави Україна.

Національна унітарна держава Україна здійснює діяльність лише в межах Класифікатору KICE. Економічний простір Класифікатору KICE закінчується перед інституційним сектором економіки S.2 “Інший світ”. В цьому секторі економіки розміщуються постійні представництва нерезидентів з дипломатичними привілеями та імунітетом, зокрема консульські (дипломатичні) фінансові представництва корінного народу України в класифікації ISIC за реєстраційними (обліковими) номерами ТРДПАУ 533175110, ТРДПАУ 533175087, ТРДПАУ 533515506.

Відповідальність за фінансову діяльність національної унітарної держави Україна перед консульськими (дипломатичними) фінансовими представництвами корінного народу України (в економічному просторі Класифікатору KICE) несуть фінансові Агенти держави Україна. Так визначено Постановою Кабінету Міністрів України N 844 від 20 червня 2006 року.

Фінансова підзвітність національної унітарної держави Україна перед фінансовими органами Титульного Суверенного Народу України є визначальним фактором стабільності конституційного ладу в країні Україна. Жодна одиниця фінансового надбання корінного народу України, починаючи з 1991 року, до національної унітарної держави Україна під договори купівлі-продажу ніколи не передавалась. **Корінний народ України ніколи не затверджував жодного приватизаційного акту в країні Україна.** Приватизацію прав корінного народу України за актами нормативно-правового характеру національної унітарної держави Україна Конституція (країни) України не передбачає.

Відповідальність національної унітарної держави Україна перед людиною (перед корінним народом України) завжди є позабалансовою, завжди є аналітичною, завжди є меморандною. Саме цю обставину визначають положення Наказу ДПА України N 380 від 03.08.1998 року та положення Закону України “Про зовнішньоекономічну діяльність”. Службовий правовий стан унітарної держави Україна по відношенню до корінного народу України – УКРАЇНЦІВ закріплено нормами Основного Закону країни Україна, які не дебатуються.

Україна є Республікою.

За ст.5 Конституції (країни) України окреме коло суспільно-народних справ, а не громадських національних справ, має можливість вирішуватись в республіканській організаційно-правовій формі управління цими справами. Управління справами щодо нарощування валового національного товар-продукту (ВНП) і управління справами щодо приросту валового внутрішнього нетовар-продукту (ВВП) потребує різних організаційно-правових форм впорядкування балансу товарного попиту та пропозицій, балансу нетоварного постачання та збуту.

В країні Україна товарний ВНП-баланс національного підприємницького попиту-пропозиції (товарів та активів) є відокремленим від нетоварного ВВП-балансу народного промислового збуту-постачання (благ та капіталу).

Необхідність задоволення національного товарного попиту (пропозицій) на деяку продукцію не виключає потребу народного капітал-постачання (збуту) на ту ж саму продукцію. Розмежування балансів між народною промисловою продукцією та національною підприємницькою продукцією – це не дисбаланс економіки країни Україна.

Національна унітарна держава Україна принципово не розбудовує свою систему валового національного продукту (ВНП) на засадах колективних форм народної власності. Всі колективні форми народної власності автоматично концентруються поза межами товарного балансу національної унітарної держави Україна. Всі операції в межах систем нарощування валового внутрішнього продукту (ВВП) є складними, складовими, сложними, зборними, скупченими (не плутати з купівлею-продажем). Реалізація таких процесів здійснюється у тратно-затратних фінансових системах на засадах тратно-затратних фінансових та нефінансових холдингів. Тратно-затратні фінансові та нефінансові холдинги національно унітарною державою Україна не емітуються. Монополії купуро-платних фінансових та нефінансових холдингів національної унітарної держави Україна в країні Україна не існує.

Весь промисловий потенціал країни Україна нарощується тільки в організаційно-правовій формі республіки. Національні фамільні держреєстратори, приватні (приватизовані, а не персоніфіковані) національні господарі, національні органи ДПА України, НБУ та інші неприбуткові організації національно-державного рівня національної унітарної держави Україна не опікуються питаннями, які входять до сфери юрисдикції Республіки Суверенного Народу України.

До 2012 року рівень капіталізації економіки країни Україна має досягти позначки не менш ніж 70%. Здійснити процес капіталізації економіки країни Україна на правових засадах національної унітарної держави Україна неможливо.

Носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в (країні) Україні є народ.

Джерело влади – це не фонд влади і не фундація влади. Джерело влади і виток влади з джерела влади – різні речі. Виток влади з джерела влади має напрямок. Напрямок витоку влади з джерела влади в країні Україна цілком і повністю залежить від волі Суверенного Народу України – *носія суверенітету країни Україна*.

Спрямувати виток влади в напрямку погіршення соціально-економічного стану корінного народу України Конституція (країни) України забороняє. Корінний народ України має правовий статус носія суверенітету країни Україна. Будь-якого заміщення правового статусу носія суверенітету країни Україна на правовий статус фізичної особи Конституція (країни) України не передбачає. Фізичні особи за будь-яких умов не власники. Чинність Закону України “Про власність” в межах юрисдикції національної унітарної держави Україна скасовано у 2007 році.

Суверенними можуть бути тільки власники. Джерело влади поза межами власності і власників не існує. Власність завжди зобов'язує власника нести тягар влади. Влада, джерело влади, тягар влади неможливі без *гербування* влади та без *титулування* носіїв влади. *Джерело влади завжди гербоване, носії влади завжди титуловані.*

Наявність Герба країни Україна на печатках фамільних держреєстраторів національної унітарної держави Україна зовсім не означає, що склад таких реєстраторів має правовий статус в національній унітарній державі Україна вищий, ніж правовий статус національного Кабінету Міністрів України, національної Верховної Ради України та національного Секретаріату Президента України.

Всі без винятку фамільні держреєстратори національної унітарної держави Україна до складу владних титулованих осіб не належать. Всі фамільні держреєстратори мають правовий статус фізичних осіб – цивільників.

Цивільний Кодекс національної унітарної держави Україна не передбачає положення, за яким будь-яка фізична особа (цивільник) має право представлятись в міжнародних колах від імені гербованих та титулованих персон Суверенного Народу України та Государства Титульного Суверенного Народу України. Фізична особа – це не фізична персона. Конституційно визначена персоніфікація влади в країні Україна не передбачає приватизації влади в країні Україна.

В будь-яких реєстрах національної унітарної держави Україна влада носіїв суверенітету країни Україна не обліковується. Власність носіїв суверенітету в облікових реєстрах національної унітарної держави Україна не стоїть, національного балансу власності носіїв суверенітету країни Україна не існує.

Народ здійснює владу безпосередньо.

Здійснення влади – це не здійснення безвладдя. Реєстрів безвладдя Конституція (країни) України в народному економічному середовищі Республіки Суверенного Народу України не передбачає. Реєстри безвладдя існують в національному середовищі унітарної держави Україна – це реєстр ДРФО.

Суверенний Народ України, здійснюючи владу безпосередньо, реєстр ДРФО не веде. Монополії реєстру ДРФО в країні Україна не існує.

Всі без винятку суб'єкти реєстру ДРФО національної унітарної держави Україна здійснюють в країні Україна підприємницьку діяльність на свій страх і ризик. Страх і ризик суб'єктів реєстру ДРФО не дотується і не дебетується Республікою Суверенного Народу України. Будь-якої компенсації збитків за страхом і ризиком суб'єктів реєстру ДРФО бюджет Республіки Суверенного Народу України не передбачає. Республіка Суверенного Народу України пожертвувань підприємцям не робить, гарантійних зобов'язань щодо покриття збитків суб'єктів реєстру ДРФО на себе не приймає.

Фінансових гарантій міжнародним фінансовим організаціям національна унітарна держава Україна не може надати навіть теоретично. Жодних міжнародних фінансових інвестицій національна унітарна держава Україна прийняти не може. За міжнародним фінансовим планом рахунків всі міжнародні фінансові інвестиції є позабалансовими по відношенню до страхів і ризиків, пов'язаних з коливанням курсу єдиного грошового вимірника національної унітарної держави Україна. Національна унітарна держава Україна не гарантує стабільності жодної національної грошової одиниці на будь-якій національній валютній біржі.

Президент національної унітарної держави Україна є гарантом Конституції (країни) України, але за будь-яких умов не є гарантом стабільності курсу єдиного грошового вимірника національної унітарної держави Україна – гривні. Жодним Указом Президента національної унітарної держави Україна застabilізувати курс гривні неможливо. Стабільність курсу гривні забезпечують реальні авуари корінного народу України в системах класифікації NACE та ISIC – юрисдикції корінного народу України.

Будь-які суб'єкти національної підприємницької (комерційної) товаро-місцевої діяльності здійснюють правочини в класифікації КІСЕ за договорами купівлі-продажу, не виходячи за межі сектору економіки S.1 “Цей світ”. Метою комерційної діяльності національного сектору економіки S.1 “Цей світ” є отримання товар-наслідків або від прибуткової діяльності, або від неприбуткової діяльності, або від безприбуткової діяльності. Ніяких капітал-наслідків, ніяких благо-наслідків сектору економіки S.1 “Цей світ” не передбачає. В секторі економіки S.1 “Цей світ” корінний народ України свою життєдіяльність не розбудовує взагалі. *Безпосередня влада корінного народу України здійснюється в секторі економіки S.2 “Інший світ”.*

Економічний простір між сектором економіки S.1 “Цей світ” – S.2 “Інший світ” розбудовується на засадах Договору з державою Україна ТРДПАУ 553515469. Регулювання, контроль та управління економічною діяльністю контрагентів та бенефіціарів в цьому економічному просторі здійснює ведучий справи Договору – Екстериторіальний банк реконструкції та розвитку народу України КВЕД 99.00.0 ТРДПАУ 533175110-553515469. Активи банку складають 10 000 000 000 000, 00 екв. грн.

Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування (опосередковано).

Народ – це не зброд. Народ – це не збіговисько. Народ – це не громада. Всі народи на відміну від народностей, на відміну від націй, на відміну від національних меншин та етнічних груп успадковують права своїх прашурів в порядку правонаслідування. Порядок історичного правонаслідування в нотаріальних конторах національної унітарної держави Україна не занотується. **Корінний народ України свого заповіту ще не складав.** правонаступницьких документів на історичну спадщину корінного народу України національна унітарна держава Україна не має. Національної унітарної держави Україна до 1996 року в країні Україна ніколи не існувало. Жодного історичного спомину про національну унітарну державу Україна в історичних документах країні Україна не існує.

Рішенням будь-якого органу національної унітарної держави Україна започаткувати корінний народ України, визначити корінний народ України або видати ліцензію корінному народу України на його життєдіяльність в своєму історичному ареалі існування неможливо. Корінний народ України – УКРАЇНЦІ – на суто конституційних засадах безперешкодно самовизначились, та безперешкодно самоідентифікувались в період дії перехідних положень Конституції України (1996-2001 роки).

Національні державні реєстри ДРФО-ЄДР-ЄДРПОУ-ТРДПАУ – це не опікунські реєстри по відношенню до корінного народу України. Державні реєстри національної унітарної держави Україна – це не Головна річ країні Україна і навіть не належність до Головної речі країні Україна.

Право визначати і змінювати конституційний лад в (країні) Україні належить виключно народу.

Конституційний лад країні Україна (встановлений у 1996 році) не залежить від будь-яких реформ (під назвою “конституційна реформа”). Внесення будь-яких змін до Конституції (країні) України (від 28 червня 1996 року) без їх ратифікації Республікою Суверенного Народу України чинності не мають.

За рішенням Конституційного Суду України від 5 жовтня 2005 року N 6-рп/2005 (справа N 1-5/2005) **виключне право народу (УКРАЇНЦІВ)** на визначення та зміну конституційного ладу в країні Україні оскарженню та скасуванню не підлягає. Екстериторіальні міжнародні титульні права корінного народу України в країні Україна на емісію правочинів в світовій класифікаційній системі ISIC є непорушними.

Титульне право корінного народу України – Суверенного Народу України – на національний рівень будь-яких національних меншин, будь-яких національних громад, будь-яких національних партій національної унітарної держави Україна **не передається, не продається і не делегується.**

Право визначати і змінювати конституційний лад в (країні) Україні не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Конституційному ладу в країні Україна передував правопорядок Конституційного Договору. Конституційний лад в країні Україна встановлено в порядку правонаступництва Конституції (країні) України по відношенню до Конституційного Договору. Національна унітарна держава Україна стороною Конституційного Договору не являлась.

Конституційні міжнародні договірні правовідносини країні Україна не формулювались фізичними особами з реєстру ДРФО. Фізичні особи з реєстру ДРФО національної унітарної держави Україна ніякої участі в конституційному процесі на теренах країні Україна не брали.

Конституція (країні) України – це не договір найму корінного народу України на заробітки до національної унітарної держави Україна, не колективний договір корінного народу України на здешевлення своєї праці в ім'я прибутків національної унітарної держави Україна. Корінний народ України є власником своєї праці та результатів своєї праці. Правового зв'язку корінного народу України з громадами національних меншин на засадах реєстру ДРФО національної унітарної держави Україна не існує.

В законодавчій базі національної унітарної держави Україна не існує положення, за підстав якого окремо взятий УКРАЇНЕЦЬ або всі УКРАЇНЦІ разом зобов'язані встановлювати правовий зв'язок з будь-якою національною громадою на засадах Цивільного Кодексу України. Навпаки, за положеннями п.2 ст.1 Цивільного Кодексу України всі владно-адміністративні юрисдикції корінного народу України відокремлені від юрисдикції національної унітарної держави Україна.

Некомерційна юрисдикція корінного народу України та комерційна юрисдикція національної унітарної держави Україна розмежовані. Розмежування здійснено шляхом введення в правовий обіг документарних операцій за зовнішньоекономічною трансакцією між Класифікатором KICE та Класифікатором ISIC. Така зовнішньоекономічна трансакція здійснюється особами без громадянства, само-зайнятими особами, нерезидент-особами, особами, прирівняними до нерезидента, негоціант-особами, бенефіціар-особами, контрагент-особами.

Посадські особи або посадові особи, службові особи або прислуга, робітники або роботодавці національної унітарної держави Україна, метою діяльності яких є отримання доходу з фізичних осіб, добровільно вписуються до реєстру ДРФО національної унітарної держави Україна.

Міжнародне Співтовариство визнало країну Україна в усій багатомірності класифікаційних параметрів ISIC-NACE-KICE. **Але всі без винятку суб'єкти реєстрів національної унітарної держави Україна (ДРФО-ЄДР-ЄДРПОУ-ТРДПАУ) за Класифікатором KICE будь-якої участі в прийнятті Конституції (країні) України від 28 червня 1996 року не брали.** Наповнення фінансово-економічним змістом Класифікатору NACE (євроінтеграція країні Україна) національною унітарною державою Україна не здійснюється.

В (країні) Україні визнається і діє принцип верховенства права.

В країні Україна не діє принцип верховенства правил, не діє принцип верховенства закону. Не діє принцип верховенства підзаконних актів. Права – це не правила і не закон, а тим більш не підзаконні акти.

Принцип верховенства – це не принцип низовенства. Якщо принцип верховенства є Головною річчю, то принцип низовенства є належністю до Головної речі. **З низовенства права отримати верховенство права неможливо.**

Принцип, принципал, принципіальність – це похідна від верховенства права. Верховенство права – це похідна від всевишнього права. Всевишне право існує незалежно від будь-якої суб'єктивної думки. Правовий зв'язок між верховним правом та всевишнім правом здійснюється через право Величності. Саме так визначено в преамбулі Конституції (країни) України.

Високість права Класифікатору ISIC по відношенню до Класифікатору NACE та висота права Класифікатору NACE по відношенню до Класифікатору KICE не дають відповіді на питання щодо точки емісії Класифікатору ISIC. Класифікатор ISIC не самоемітується. Для існування Класифікатору ISIC потрібна ройял-точка, яка знаходиться поза межами Класифікатору ISIC. Національний Класифікатор KICE ройял-точки не емітує. Зворотного напрямку ройял-вектору з ройял-точки по відношенню до Класифікатору NACE не існує.

Право Величності ройял-точки корінного народу України зумовлено Преамбулою Конституції (країни) України і, відповідно, міжнародним визнанням країни Україна. Міжнародне визнання країни Україна базується на Акті проголошення незалежності країни Україна від 24 серпня 1991 року.

Національного, транснаціонального та регіонально-європейського визнання міжнародного правового статусу корінного народу України непотрібно. Право на самовизначення народів не передбачає будь-яких узгоджень з будь-якою третьою стороною, окрім Бога. Жодної рекламації на процедуру самовизначення корінного народу України перед Богом з боку будь-якої світової релігійної інституції не надійшло.

За Законом України “Про свободу совісті та релігійні організації” в країні Україна православна церква, греко-католицька церква, римсько-католицька церква та інші **церкви відокремлені від держави**. Але жодна з церков не відокремлена від народу. Але жодна з релігій не відокремлена від держави, не відокремлена від світогляду, не відокремлена від свободи совісті, не відокремлена від культури, традицій та звичаїв народів. Світогляд щодо правового зв'язку ройял-точки за ройял-вектором в напрямку до всевишнього права не може бути навіть предметом розгляду в Конституційному Суді України. Преамбула Конституції (країни) України не є предметом будь-якого судового розгляду.

Всевишне право Бога внесено не до статей Конституції (країни) України, а до Преамбули Конституції (країни) України. За Преамбулою Конституції (країни) України незалежність країни Україна невід'ємно пов'язана з усвідомленням корінним народом України своєї відповідальності тільки перед Богом.

Відповідальність перед Богом – це не відповідальність перед будь-якими реестрами будь-яких держав, республік, еміратів, султанатів і т.і. Помісної християнської релігії, помісної мусульманської релігії, помісної іудейської релігії, помісної буддистської релігії взагалі не існує. На яких засадах існує помісна церква відомо лише свободі совісті та свободі віросповідання.

За совістю корінного народу України в країні Україна, незалежно від будь-якої суб'єктивної думки, існують:

- Всевишне право у Бога;
- право Величності (за правовим зв'язком з Богом) у Його Величності Государа Титульного Суверенного Народу України;
- Верховне право (за суверенітетом) у корінного народу України – Титульного Суверенного Народу України та у Суверенного Народу України;
- високе право (за свободами) у громадян корінного народу України;
- право вольностей у бенефіціарів та контрагентів корінного народу України;
- низовенство права у громадян громад національних меншин (які не здійснили волевиявлення щодо набуття громадянства при корінному народі України);
- безправ'я у фізичних осіб при громадах національних меншин без дипломатичних привілеїв та імунітету.

Жодна громада національних меншин в країні Україна з УКРАЇНЦІВ не складається. Жодна громада національних меншин в країні Україна ще не самовизначилась, ще не само-ідентифікувалась та не здійснила правочину щодо встановлення правового зв'язку з корінним народом України – УКРАЇНЦЯМИ та з **православною церквою в Україні – Духовним Православним Храмом УКРАЇНЦІВ**.

УКРАЇНЦІ в своєму історичному ареалі існування створюють Духовне суспільство, яке формується у відповідності до вимог міжнародних стандартів ЗКГНГ. Національні стандарти ДК в країні Україна – це не більш ніж деякий сегмент системи міжнародного плану рахунків (міжнародного банківського Плану рахунків, міжнародного фінансового Плану рахунків, міжнародного казначейського Плану рахунків).

Емітентом Плану рахунків системи виживання корінного народу України є Його Величність Государ Титульного Суверенного Народу України. Облік власності УКРАЇНЦІВ, облік прав власності УКРАЇНЦІВ, облік маєтків, володінь, садиб, дворів та будь-якого майна корінного народу України здійснюється за Планом рахунків, емітованим Його Величністю Государем Титульного Суверенного Народу України. Правовий зв'язок архітектури Плану рахунків корінного народу України з Всевишнім правом Бога ніким не дебатуються.

Надавати будь-які звіти щодо капіталу, благ, активів та богодаті корінного народу України до будь-яких органів національної унітарної держави Україна непотрібно. Валовий внутрішній продукт (ВВП) корінного народу України – це не валовий національний продукт (ВНП) товарної національної унітарної держави Україна. Споживання валового внутрішнього продукту (ВВП) корінного народу України самим корінним народом України – це внутрішня справа корінного народу України.

Окремо взяті представники корінного народу України можуть тимчасово встановлювати (на суто добровільних засадах) правовий зв'язок з національними громадами, але за будь-яких умов вони не є членами цих національних громад. Тимчасовий правовий статус УКРАЇНЦЯ у якості фізичної особи з дипломатичними привілеями та імунітетом – це не правовий статус мігранта – заробітчанина у правовому статусі фізичної особи без дипломатичних привілеїв та імунітету – цивільників, штатських, невійськовозобов'язаних, обеззброєних, без власної військової організації.

Держава сприяє розвитку української нації, національних меншин України, корінних народів України та українського етносу.

Громадська національна унітарна держава Україна (ст.2 Конституції (країни) України) сприяє розвитку громад національних меншин країни Україна. Українська нація з УКРАЇНЦІВ не складається. **Українська нація – це не Український народ і не народ України.** Національна унітарна держава Україна існує тільки в межах комерційних правочинів. Поза межами комерційних правочинів ніякої української нації не існує. Існують постійні представництва нерезидентів корінного народу України, дипломатичні установи бенефіціарів та контрагентів корінного народу України, офіси та місця управління резидентів, прирівняних до правового статусу нерезидентів (за відповідним узгодженням цього питання з бенефіціар-дипломатичними органами корінного народу України).

Жодних прав та повноважень представляти інтереси УКРАЇНЦІВ в будь-яких міжнародних організаціях українська нація не має. І навпаки, УКРАЇНЦІ ніколи не будуть допущені до представництва інтересів української нації в будь-яких національних та транснаціональних організаціях.

“Гражданская” демократична держава Україна (ст.1 Конституції (країни) України) сприяє розвитку Титульного Суверенного Народу України (корінний народ України), зорганізованого в Государство Титульного Суверенного Народу України. Государство Титульного Суверенного Народу України в свою чергу сприяє розвитку Українського народу.

Народна держава Україна (ст.5 Конституції (країни) України) сприяє розвитку Суверенного Народу України (корінний народ України), зорганізованого в Республіку Суверенного Народу України. Республіка Суверенного Народу України сприяє розвитку народу України.

Національна унітарна держава Україна (ст.2 Конституції (країни) України) сприяє розвитку громад національних меншин країни Україна, зорганізованих в місцеві ради національних громад. Місцеві ради громад національних меншин опікуються та патронують сервітут фізичних осіб, чисельність якого в країні Україна складає більше 40 млн. Така чисельність фізичних осіб повинна мати значний **фонд соціального житла**. Створити та утримувати такий фонд соціального житла на комерційних засадах неможливо. Вилучення 40 млн. фізичних осіб із сфери промислового виробництва, із сфери соціальної репродукції, із сфери виробничо-промислових відтворювальних процесів є нераціональним та економічно недоцільним.

Кабінет Міністрів України та Секретаріат Президента України прийняв рішучі міри по зменшенню чисельності фізичних осіб в країні Україна не менш ніж на 70% в термін до 2012 року. Прийнято Програму розбудови більш ніж 140 малих міст в країні Україна. Фінансування будівництва такої кількості малих міст в країні Україна з усією соціально-промисловою інфраструктурою покладено на корінний народ України.

Земля (в країні Україна) є основним національним багатством, що перебуває під особливою охороною держави.

Всі земельні питання в країні Україна врегульовані відповідними рішеннями Конституційного Суду України. До складу національного багатства національної унітарної держави Україна не віднесено:

- історичний ареал існування УКРАЇНЦІВ;
- природні ресурси УКРАЇНЦІВ;
- акваторію, аероторію, флору та фауну країни Україна.

Титул права на природні ресурси, акваторію, аероторію, флору, фауну та історичний ареал існування УКРАЇНЦІВ в країні Україна **належить виключно УКРАЇНЦЯМ.**

Титул права на агро-богодать (приплід, урожай, рослинництво, тваринництво і т.і.) УКРАЇНЦІВ жодною громадою національних меншин країни Україна ніколи **не оспорується і ніколи не оскаржується.**

За Титулом права на агро-богодать (**Титул земельного права**) УКРАЇНЦІВ наслідують правочини щодо права володіння, користування, розпорядження землею в країні Україна. Земля в країні Україна перебуває під особливою охороною держави – демократичної держави Україна, народної держави Україна та національної унітарної держави Україна. Охоронці землі країни Україна – це не володарі, не користувачі, не розпорядники і не власники історичного ареалу існування УКРАЇНЦІВ. Реалізаторів та реалізаторів історичного ареалу існування УКРАЇНЦІВ на будь-які товарні ринки (національні, європейські, світові) в країні Україна не існує.

Титул земельного права корінного народу України – УКРАЇНЦІВ – в країні Україна обліковується на Ройял-рахунках Його Величності Государа Титульного Суверенного Народу України. Обліковий реєстр інформації щодо земельних ресурсів корінного народу України в країні Україна з Ройял-рахунків деталізується на боно-рахунках за Земельними бонами Сударств та Графств Титульного Суверенного Народу України. Графства Титульного Суверенного Народу України обліковують порядкову земельну інформацію за Земельними бонами щодо користувачів та користування землею, Земельними бонами щодо розпорядників та розпорядження землею, Земельними бонами щодо володарів та володіння землею, Земельними бонами щодо маєтників в земельних маєтностях.

Земельні бони (як документ скарбничого зобов'язання) розподіляються в першочерговому та в другочерговому порядку. В першочерговому порядку Земельні бони розподіляються між особливими охоронцями країни Україна – військовими охоронцями країни Україна. В другочерговому порядку Земельні бони розподіляються на державні потреби: демократичної держави Україна, народної держави Україна та національної унітарної держави Україна.

Земельний бон національної унітарної держави Україна складає національне багатство громад національних меншин в країні Україна. Національна унітарна держава Україна ще не зверталась до Його Величності Государа Титульного Суверенного Народу України за отриманням національного Земельного бону.

Вирішення будь-яких спірних земельних питань в країні Україна здійснюється на засадах рішень Народного Земельного Суду Титульного Суверенного Народу України, який в прийнятті рішень діє від імені Його Величності Государа Титульного Суверенного Народу України, в ім'я та благо корінного народу України.

Конституція (країни) України не передбачає товаризації землі в країні Україна. За відсутності товаризації землі в країні Україна не існує приватизації землі в країні Україна. Не існує приватизації прав на землю країни Україна. Бенефіціари та контрагенти корінного народу України – це не орендарі і не орендодавці. Земля – це не оборотний актив бенефіціарів та контрагентів корінного народу України.

Правовий стан земель в країні Україна впорядковано за принципом ієрархії прав – від верховенства до низовенства права. Земельне благо, земельний капітал та земельний актив корінного народу України є некомерційними. За п.3 ст. 52 Господарського Кодексу України національна унітарна держава Україна у справі некомерційного господарювання на землі не втручається.

За Договором з національною унітарною державою Україна ТРДПАУ 553515469 можлива спільна земельно-інвестиційна діяльність між національною унітарною державою Україна та корінним народом України.

Інвестором в такій спільній земельно-інвестиційній діяльності є корінний народ України. Національна унітарна держава Україна має правовий статус учасника такої інвестиційно-земельної діяльності. Вигоди національною унітарною державою Україна (як вигодоотримувача) отримуються в еквіваленті гривні. В майбутньому актив вигоди національної унітарної держави Україна має скласти 10 000 000 000 000, 00 екв. грн. Ця сума агропромислової вигоди узгоджена національною унітарною державою Україна у 2000 році. Але авізо-забезпечення цієї суми в національній гривні до Центрального Резервного Банку Титульного Суверенного Народу України від Національного Банку України та фінансових Агентів національної унітарної держави Україна ще не надійшло.

Можливий дефолт єдиного грошового вимірника національної унітарної держави Україна (валюто-гривня) жодним чином не спричиняє правопорядку, за яким корінний народ України бере на себе будь-яку відповідальність (зокрема відповідальність земельними ресурсами країни Україна) за невиконання товарних міжнародних зобов'язань національної унітарної держави Україна. Міжнародних боргів корінний народ України не має. Фінансово-економічний стан корінного народу України більш ніж задовільний.

Суспільне життя в (країні) Україні ґрунтується на засадах економічної багатоманітності.

Економіка – це не політика. Економіка – це частина екології. Партономіки та партології не існує. Економіка ґрунтується на законах, в підґрунті яких закладено математику. Математика – це знання про кількісні співвідношення процесів та явищ, які відбуваються в навколишньому світі. Економіка без екології не існує. Формалізація економічних понять здійснюється в екологічних системах, а не в політичних системах.

Закони навколишнього світу та закони будь-якої країни не повинні суперечити одне одному. Суспільне життя країни Україна не базується на засадах політичної багатоманітності. Політична багатоманітність в країні Україна притаманна лише національній унітарній державі Україна. Національна унітарна держава Україна опікується громадським життям громад національних меншин унітарної держави Україна, але не опікується суспільним життям корінного народу України. **Суспільне життя корінного народу України базується на засадах економічної багатоманітності.**

Суспільне життя корінного народу України – це історично-визначена сукупність суспільно-виробничих відносин, яка притаманна промисловим організаційно-правовим формам економіки. Життя громад національних меншин унітарної держави Україна – це історично визначена сукупність громадсько-комерційних відносин, яка притаманна підприємницьким організаційно-правовим формам. Промислові суспільно-виробничі сфери економіки та підприємницькі громадсько-виробничі сфери економіки взаємодоповнюють одне одного. Комерції без промисловості не існує, і навпаки.

Фінансовий облік процесів та явищ в промисловості – аналітичний. Фінансовий облік процесів та явищ в підприємстві – синтетичний. До того часу, поки фінансові промислово-аналітичні документи фінансових систем корінного народу України за відповідними документарними операціями не будуть переведені у фінансові підприємницько-синтетичні документи національної унітарної держави Україна, будь-яких комерційних операцій з власністю корінного народу України здійснити неможливо.

За Законом України “Про зовнішньоекономічну діяльність” Суверенний Народ України є зовнішньоекономічним суб'єктом по відношенню до національної унітарної держави Україна. Відповідно громади національних меншин унітарної держави Україна є зовнішньоекономічним суб'єктом по відношенню до Суверенного Народу України. Розмежування сфер економічної діяльності Суверенного Народу України та національних меншин унітарної держави Україна не є антагоністичним.

Синтетичні математичні закони, на яких ґрунтується економічна діяльність національної унітарної держави Україна, доповнюють аналітичні математичні закони, на яких ґрунтується економічна діяльність Государства Титульного Суверенного Народу України та Республіки Суверенного Народу України. В комерції аналітичні закони непотрібні. В промисловості на синтетичних законах започаткувати та здійснити виробничо-відтворювальний процес неможливо.

Синтетична юрисдикція національної унітарної держави Україна та аналітична юрисдикція Суверенного Народу України економічно багатоманітні. Але за будь-яких умов в товар-комерційній національній унітарній державі Україна непотрібні: екологістика, еконатуралістика, економіналістика і, відповідно, весь без винятку історичний ареал існування корінного народу України. Синтетична економіка – це економіка приватної фамілії національних меншин унітарної держави Україна. Реєстр суб'єктів такої синтетичної економіки веде фамільний держреєстратор національної унітарної держави Україна. Аналітична економіка – це знання Суверенного Народу України щодо законів навколишнього середовища, які використовуються для розбудови систем виживання корінного народу України.

Економіка в прикладному значенні до ведення домашнього господарства національних меншин унітарної держави Україна – це не економіка в прикладному значенні до ведення систем виживання народу, родів та сімей корінного народу України. За економічним законом національної унітарної держави Україна фізичні особи не мають права мати сім'ю, не мають права мати сімейний бюджет.

Синтетичний бюджет приватних фамілій національних меншин унітарної держави Україна та аналітичний бюджет персональних сімей корінного народу України формуються з різних джерел. Аналітичний бюджет персональних сімей корінного народу України формується з капіталу, благ та богодаті історичного ареалу існування корінного народу України. Синтетичний бюджет приватних фамілій національних меншин унітарної держави Україна формується з прибутків від товару, зокрема “живого товару”, обіг якого здійснюється в комерційних системах національної унітарної держави Україна.

Імпорт товарів до національної унітарної держави Україна та експорт товарів з національної унітарної держави Україна здійснюється двома шляхами:

- за першим шляхом в процесі взаємодії національної унітарної держави Україна з транснаціональними системами СОТ;
- за другим шляхом в процесі взаємодії національної унітарної держави Україна з системами міжнародної кооперації праці, до складу яких належить Государство Титульного Суверенного Народу України та Республіка Суверенного Народу України.

Міжнародна економічна кооперація не найманої праці (“живого капіталу”) та транснаціональний економічний видобуток прибутку з дешевої найманої робочої сили (“живого товару”) в країні Україна багатоманітні. Математичні моделі обліку економічних результатів промислових систем та підприємницьких систем різні. Математичні вимірники таких економічних результатів теж різні.

Математичному синтезу передують математичний аналіз. Математичному аналізу передують математична аналітика. Математичний аналітиці передують простір математичних множин. Історичний ареал існування корінного народу України – це простір математичних множин з багатоманітністю вимірників: вимірників богодати, вимірників блага, вимірників капіталу, вимірників активів, вимірників товару.

Національна унітарна держава Україна оперує тільки одним вимірником – вимірником вільного обігу товарів, але лише в фінансових операціях за кошт-товарами. Грош-товарів не існує. Грош-товар – це квазі-товар, який вимірюється квазі-товарною гривнею. Кошт-товар має власника. Грош-товар власника не має. Грош-товар за квазі-валютою має квазі-власника – фізичну особу. Весь без винятку комерційний простір – це квазі-економічний простір.

Фінансовий словник визначає існування квазі-товару, квазі-грошей, квазі-корпорацій, квазі-ціни, квазі-кредиту, квазі-державних банків, до складу яких належить Національний Банк України. Операції з квазі-валютою в комерційному економічному просторі національної унітарної держави Україна здійснюють квазі-корпорації громад національних меншин національної унітарної держави Україна.

Квазі-товари в спекулятивному комерційному економічному просторі національної унітарної держави Україна – це до-авуари. Товар-авуари – це не квазі-авуари. Товар-авуари нерезидентів корінного народу України (в комерційному економічному просторі національної унітарної держави Україна) передують або наслідують до-торь-Го-Го-верь-ному економічному простору корінного народу України, в якому існують всі некомерційні міжнародні торгівельні організації за Класифікатором ISIC. За Уніфікованими правилами та звичаями Міжнародної Торгівельної Палати міжнародні торгові операції в системах з комерційною економікою не здійснюються.

Стан сум квазі-гривні на квазі-рахунках в квазі Національному Банку України жодним чином не впливає на багатоманітну економіку Государства Титульного Суверенного Народу України та Республіки Суверенного Народу України. Мети щодо поділу витрат та ризику навпіл за інфляцію та дефолт квазі-гривні між квазі-комерційною системою Національного Банку України (Класифікатор KICE) та банківською системою корінного народу України не існує. Банківська система корінного народу України існує в реальній економіці: речовій економіці, казначейській економіці, предметній економіці, продуктивній економіці. Всі вони пов'язані з об'єктивними потребами життя корінного народу України – далекими від багатоманітної квазі-економіки національних меншин унітарної держави Україна.

Реальна економічна багатоманітність – це не квазі-економічна багатоманітність. Реальна економіка розбудовується в системах Класифікатору ISIC. Існування в країні Україна реал-економіки або ройял-економіки передбачено чинним законодавством національної унітарної держави Україна. Права на промислові знаки, промислові патенти, промислові права, промислові винаходи, промислові зразки, промислові ресурси, промислово інтелектуальну власність національна унітарна держава Україна не емітує. Промислова багатоманітність економіки (Класифікатор ISIC) та підприємницька багатоманітність економіки (Класифікатор KICE) рівноправно існують в країні Україна на засадах ст.15 Конституції (країни) України.

Ймовірно, що **багато**манітність і **бого**манітність – це одне й теж. Ймовірно, що манітність (мані) і монета – це одне й теж. Ймовірно, що суспільне життя в країні Україна ґрунтується на засадах **бого-монетності**.

Монета – це узаконений засіб обігу. В країні Україна узаконено вільний обіг капіталу, вільний обіг товару, вільний обіг благ та вільний обіг речовин в природі. Немає жодної перешкоди тому, що система вільного обігу товару безперешкодно переходить в систему вільного обігу капіталу, і навпаки.

Немає жодної перешкоди тому, що система вільного обігу капіталу безперешкодно переходить в систему вільного обігу благ, і навпаки. Немає жодної перешкоди тому, що екосистема історичного ареалу існування корінного народу України безперешкодно відображається в системах вільного обігу капіталу та благ, і навпаки.

Номінальні показники, натуральні показники та нарицальні показники екосистеми корінного народу України ще ніхто не відміняв. Будь-яку міру зерна (міри богодати) можна ідентифікувати як у якості міри блага, як у якості міри капіталу, так і у якості міри товару. Але за будь-яких умов міра зерна у якості товару на будь-якій товарній комерційній біржі не росте. Росте **ціна** міри товарного зерна, але не росте енергетична калорійність міри цього ж самого товарного зерна.

В умовах, коли енергетична калорійність міри зерна (богодаті) є величиною постійною, а міра товару є величиною перемінною, не має жодної підстави тому, що хтось в країні Україна втрачає бажання споживати **хліб – фундамент суспільного життя УКРАЇНЦІВ**. Хліб *споживається*, м'ясо споживається, картопля споживається не покупцем і не продавцем, а шлунком людини. Життя екологічної людини і життя товарного базару – це різні речі. Життя людини здійснюється в системі буту, побуту, набуття, позбуття і т.і., що має для людини значення, цінність, важливість, знаковість, але не має будь-якої ціни.

Монето-цінові купюри національної унітарної держави Україна несуть в собі інформацію щодо грошових вимірників товарної багатоманітності. Монето-важливі казначейські білети Государа Титульного Суверенного Народу України, монетні знаки Титульного Суверенного Народу України, монетні банкноти Суверенного Народу України без будь-яких перешкод трансформуються в муніципальні облигації, корпоративні асигнації та інші фінансові інструменти управління, регулювання та контролю суспільного життя УКРАЇНЦІВ.

Економічна багатоманітність фінансових інструментів управління, регулювання та контролю суспільного життя УКРАЇНЦІВ дозволяє їм скласти досконалі бюджети Государства Титульного Суверенного Народу України та Республіки Суверенного Народу України. **За будь-яких умов еквіваленти грошових коштів національної унітарної держави Україна безперешкодно конвертуються в безліч проявів багатоманітної економіки суспільства корінного народу України** на всі потреби та всі смаки Українського народу, народу України, етнічних українців, громадян корінного народу України, бенефіціарів та контрагентів корінного народу України.

Права і свободи людини, закріплені Конституцією (країни) України, не є вичерпними.

Невичерпність прав і свобод людини – це не вичерпність безправ'я та обов'язків фізичної особи, відокремленої від можливості набуття прав людини в період свого життя. Борги фізичних осіб автоматично переходять на наступні покоління таких фізичних осіб. Жодна національна громада ще не наголосила офіційну тезу про те, що **борги національної громади автоматично переходять на наступні покоління такої національної громади**.

Цивільне життя, громадське життя, громадянське життя національних громад не має нічого спільного з соціальним життям народу – Суверенного Народу України. Народ не нагромаджує громаду. Народ веде родовід – історичний ланцюг між нинішніми, теперішніми та прийдешніми поколіннями. Будь-яке нагромадження дешевої робочої сили не створює ані культури, ані традицій, ані мови. Жоден роботодавець взагалі не має ніякого інтересу до “живого товару”, окрім одного – видобутку прибутку з такої дешевої робочої сили.

В межах національних громад унітарної держави Україна можливе існування самозайнятих осіб, осіб без громадянства, фізичних осіб з дипломатичними привілеями та імунітетом, фізичних осіб резидентів, фізичних осіб нерезидентів.

Без системи інвенцій, без системи інвентури, без системи інвеститури, без негоціант-системи національні громади унітарної держави Україна не можуть існувати навіть теоретично. Впорядкування цих систем до сфери компетенції національних громад унітарної держави Україна не входить. Всі без винятку контрагент-системи, бенефіціант-системи, бенефіціар-системи виведені національною унітарною державою Україна за межі компетенції реєстрів ЄДР, ЄДРПОУ та ДРФО.

Дію Уніфікованих правил та звичаїв Міжнародної Торгівельної Палати в межах країни Україна не скасовано. Всі зовнішньоекономічні документарні операції між нерезидентами корінного народу України та корінним народом України відокремлені від договорів купівлі-продажу. Такі імпортно-експортні операції не моніторяться жодним органом національної унітарної держави Україна, не моніторяться жодною політичною партією національної унітарної держави Україна, не моніторяться жодною національною громадою унітарної держави Україна.

Права і свободи людини будь-якого народного походження (а іншого у світі взагалі не існує) за будь-яких умов є невичерпними і непорушними. В умовах багатоманітності економіки країни Україна будь-яка людина, незалежно від віросповідання, кольору шкіри, раси і т.і., має безперешкодну можливість обрати собі той правовий стан, який їй подобається. Відповідно до правового стану здійснювати ту економічну діяльність, яка їй подобається. Обрати спосіб життя той, який їй подобається. **Свободу совісті в країні Україна ніхто не віднімає.**

Нікому не заборонено здійснювати свою життєдіяльність або в системі класифікації KICE, або в системі класифікації NACE, або в системі класифікації ISIC. Емітентом класифікації KICE в країні Україна є національні громади національних меншин унітарної держави Україна. Емітентом класифікації NACE та ISIC в країні Україна є корінний народ України – Титульний Суверенний Народ України та Суверенний Народ України.

В країні Україна не існує правопорядку, за яким будь-які борги, створені в системі KICE, мають бути погашеними за рахунок активів, капіталу та благ систем NACE та ISIC. В країні Україна не існує положення, за яким банківська система Центрального Резервного Банку Титульного Суверенного Народу України та система Центрального Інвестиційного Банку Суверенного Народу України відповідає за борги системи Національного Банку унітарної держави Україна.

В країні Україна не існує положення, за яким громади національних меншин унітарної держави Україна у будь-яких зовнішньоекономічних правовідносинах або представляються, або діють від імені Государа Титульного Суверенного Народу України, Государства Титульного Суверенного Народу України та Республіки Суверенного Народу України.

Государська фінансово-економічна діяльність корінного народу України (за вільним обігом благ та капіталу) відокремлена від господарської фінансово-економічної діяльності національних меншин унітарної держави Україна (за вільним обігом товару). Але це зовсім не означає відокремлення національних меншин унітарної держави Україна від корінного народу України і навпаки. Такий розподіл фінансово-економічних функцій в країні Україна між корінним народом України та національними меншинами унітарної держави Україна є історично складеним і незалежним від будь-якої суб'єктивної думки.

Права людини захищаються судом.

Конституція (країни) України передбачає існування в країні Україна трьох судових систем:

- судової системи за Класифікатором KICE;
- судової системи за Класифікатором NACE;
- судової системи за Класифікатором ISIC.

Місцева (національна) судова система за Класифікатором КІСЕ вирішує спори, які виникають в межах юрисдикції національної унітарної держави Україна, на засадах Цивільного Кодексу України та Господарського Кодексу України.

Територіальна (європейська) судова система за Класифікатором НАСЕ вирішує спори, які виникають в межах юрисдикції “громадянських” інституцій при корінному народі України.

Екстериторіальна (світова) судова система за Класифікатором ІSІC вирішує спори, які виникають в межах юрисдикції Государства Титульного Суверенного Народу України та Республіки Суверенного Народу України.

Будь-які фінансові спори та будь-які земельні спори вирішуються у:

- Судовому Фінансовому Арбітражі Титульного Суверенного Народу України;
- Народному Земельному Суді Титульного Суверенного Народу України.

Будь-які конституційні спори вирішуються у Конституційному Суді України, гарантом існування якого є Государ Титульного Суверенного Народу України за правочином делегування Конституційному Суду України частини своїх прав за правовим зв'язком з Богом.

Конституційні права людини не можуть бути обмеженими.

Конституція (країни) України є найдосконалішою Конституцією у сучасному світі. Конституція (країни) України містить у собі саме ті конституційні права людини (УКРАЇНЦІВ), які не можуть бути обмеженими ані партійними з'їздами, ані рішеннями Верховної Ради національної унітарної держави Україна, ані Кабінетом Міністрів національної унітарної держави Україна, ані Президентом національної унітарної держави Україна.

Конституційні права людини склались в період дії перехідних положень Конституції (країни) України. В цей період всі без винятку жителі країни Україна (ще не громадяни, ще не народ, ще не національні меншини, ще не фізичні особи і т.і.) добровільно обирали самі для себе свій правовий статус. **Кожний обрав собі права відповідно до своєї власної совісті, яку йому дав Бог.** Ніхто нікому в цьому питанні не перешкодив.

Корінному народу України Бог дав всю країну Україну без будь-яких революцій, війн та соціальних потрясінь. Правовий зв'язок з Богом в країні Україна має тільки корінний народ України. Обмежити те, що дано корінному народу України Богом, неможливо.

Народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдуми та інші форми безпосередньої демократії.

Ніякого партійного та громадського волевиявлення Конституція (країни) України не передбачає взагалі. Конституція (країни) України не передбачає будь-яких громадських або партійних слухань щодо утворення народу, щодо створення народу, щодо заснування народу, щодо наглядової ради по відношенню до народу, щодо опікунської ради по відношенню до народу, щодо патронату над народом і т.і.

Будь-які вибори, будь-які референдуми та будь-які форми безпосередньої демократії за будь-яких умов – річ третього порядку. Волевиявлення народу – річ другого порядку. **Без народу взагалі не розглядається жодне конституційне питання.** Народ додатком до Конституції (країни) України не являється.

Національне волевиявлення, етнічне волевиявлення, волевиявлення народностей та племен Конституцією (країни) України в розрахунок не береться. Волевиявлення СОТ, НАТО, ЄС і т.і. Конституцією (країни) України в розрахунок не береться. Безпосередньої демократії цих міжнародних організацій в країні Україна не існує.

Відокремлення країни Україна від СРСР дійсно здійснилось. Але країна Україна на Близький Схід, в Африку чи в Америку не перемістилась. Натомість **70 млн. УКРАЇНЦІВ з усього світу** отримали свою історичну спадщину цілком легітимно, цілком легально, цілком конституційно, цілком зорганізовано – як один єдиний народ. Більшого доказу єдності УКРАЇНЦІВ в країні Україна та поза її межами не існує. Жодних виборів, жодних референдумів у світових народних діаспорах УКРАЇНЦІВ унітарна держава Україна ще не проводила. Це не справа національної унітарної держави Україна.

Жодні життєві проблеми УКРАЇНЦІВ в будь-якому органі національної унітарної держави Україна не вирішуються. Жоден бюджет національної унітарної держави Україна ще ніколи не містив в собі бюджетний рядок, який би передбачав фінансування життєдіяльності УКРАЇНЦІВ не тільки в усьому світі, але й в країні Україна. Національні громади унітарної держави Україна ніколи не звертались до корінного народу України з пропозицією щодо створення спільного національно-народного бюджету.

За відсутності спільного національно-народного бюджету враховувати волевиявлення національних громад унітарної держави Україна можливо, але не обов'язково. Проводити з цього питання вибори або референдуми не має ніякого сенсу. **Немає спільного бюджету, нічим і управляти в порядку опосередкованої демократії.**

Безпосередні демократичні зрушення в країні Україна можливі на засадах демократичної держави Україна, можливі на засадах народної держави Україна. Але жодна громада національних меншин унітарної держави Україна ніколи не зверталась до корінного народу України за отриманням демократичних прав. Національні права взагалі не використовуються в системах міжнародної кооперації праці.

Системи виживання народів Європи, які розбудовуються на засадах систем міжнародної кооперації праці, існують в Європі незалежно від Класифікації КІСЕ. Міжнародну угоду щодо співробітництва країни Україна на **титульних засадах** з Європейським співтовариством укладено ще у 1994 році. Жодна з європейських країн за цією угодою ніколи не орієнтувалась на національну унітарну державу Україна.

Титульне волевиявлення УКРАЇНЦІВ щодо історичних надбань в своєму ареалі існування – це не передвиборні плакати політичних партій. Титульне волевиявлення УКРАЇНЦІВ щодо правонаслідування своїх історичних земель не залежить від будь-якого референдуму або виборів. Шляхом референдуму або виборів переселити всіх УКРАЇНЦІВ за межі їх титульного історичного ареалу існування неможливо.

Розподіл історичного ареалу існування УКРАЇНЦІВ в країні Україна на Сударства та Графства не потребує ніяких референдумів та виборів.

Народне волевиявлення щодо встановлення правового зв'язку УКРАЇНЦІВ з Богом не потребує залучення до цієї справи будь-якої релігійної організації. В порядку здійснення релігійного обряду правовий зв'язок народу з Богом не встановлюється. **Бог і народ – далеко не демократи. Всі народи ходять під Богом, але жоден народ Богом не управляє.**

Конституція (країни) України визначає вищим пріоритетом країни Україна не народ, а народну волю, народне волевиявлення. Народна воля – це не народні бажання, не звернення народів до Бога в порядку сповіді, не іконостаси в церквах, костьолах, храмах і т.і., перед якими здійснюються народні молитви, не чудотворці, не чародії, не екстрасенси, які мають екстрасенсорні здібності і т.і.

Народна воля, міжнародна воля – це не організація “Свобода і воля”. Прояви народної волі були, є і будуть завжди незалежними від догматики, схоластики, теології, алхімії, філософії і т.і. Внутрішні потреби будь-якої людини будь-якого народу у будь-які часи завжди однакові. Фізіологічно-духовний стан людини, його фізичні та духовні потреби є саме тією рушійною силою, яку Конституція (країни) України визначає у якості народної волі. Фізичні та духовні потреби у різних людей різні і в той же час однакові. Конституція (країни) України не забороняє будь-кому проінтегрувати свої фізичні та духовні потреби в розвиток:

- національної унітарної держави Україна;
- демократичної держави Україна;
- народної держави Україна;
- Республіки Суверенного Народу України;
- Государства Титульного Суверенного Народу України.

За будь-яких умов країна Україна є єдиною, соборною, непорушною, нерозривною і неподільною. Усі складові мислення щодо існування протиріч в тексті Конституції (країни) України, зокрема за тезою можливості або неможливості існування держави в державі, є не більш ніж уявними. **Країна Україна має міжнародний правовий статус країни з ринковою економікою.** В країні Україна вільно співіснує мережа ринків:

- товар-ринків під назвою національна унітарна держава Україна;
- актив-ринків під назвою Договір з державою Україна ТРДПАУ 553515469;
- капітал-ринків під назвою Республіка Суверенного Народу України;
- благо-ринків під назвою Государство Титульного Суверенного Народу України.

Вчиняти в країні Україна соціальний безлад можливо тільки заради однієї мети – отримати величезні товар-комерційні кредити під заставу 25% світових запасів чорнозему в країні Україна – **виключної власності корінного народу України.** Корінний народ України ніколи нікому такі застави не оформляв, не оформляє і ніколи оформляти не буде.

Виключно законами (країни) України визначаються права корінних народів і національних меншин.

Права корінних народів і національних меншин є виключними правами. Такі права визначаються у складі виключних законів.

Виключним законом для національних меншин країни Україна є Закон України “Про національні меншини в Україні”. **До складу національних меншин належать всі групи громадян України, які не є УКРАЇНЦЯМИ.** Всім національним меншинам для задоволення своїх економічних потреб дозволено мати при собі сервітут фізичних осіб.

Виключним законом для корінного народу України є Закон України “Про міжнародні договори”. Міжнародні договори, які стосуються прав людини, мають міжнародний правовий статус і укладаються від імені (країни) України, а не від імені держави Україна. Всім УКРАЇНЦЯМ для задоволення своїх економічних потреб дозволено мати при собі інститут громадянства (але не громадянства).

Спільна діяльність національних меншин України та корінного народу України (УКРАЇНЦІВ) здійснюється в країні Україна на засадах Договору з державою Україна ТРДПАУ 553515469 та постійних представництв корінного народу Україна в національній унітарній державі Україна ТРДПАУ 533175110, ТРДПАУ 533175087, ТРДПАУ 553515506.

Об'єм та межі прав і повноважень корінного народу України визначено в Декларації ООН про права корінних народів, в Європейській Хартії про місцеве самоврядування та в Постанові Верховної Ради України N 939-IV від 5 червня 2003 року.

Право на самовизначення та самоідентифікацію УКРАЇНЦІВ, як народу, визначено в Міжнародному пакті про економічні, соціальні і культурні права (ратифіковано Указом Президії Верховної Ради Української РСР N 2148-VIII від 19.10.1973 року).

Зовнішньоекономічні правовідносини між суверенними УКРАЇНЦЯМИ та національною унітарною державою Україна здійснюються на засадах Закону України “Про зовнішньоекономічну діяльність”. Суверенний Народ України здійснює зовнішньоекономічну діяльність самостійно та незалежно.

Наголошення конституційної реформи – це ще не конституційна реформа.

Суверенітет країни Україна здобувався і стверджувався талантом та наполегливою працею: **Леоніда Макаровича Кравчука – фундатора країни Україна та Леоніда Даниловича Кучми – першого Президента народної держави Україна.** Ці історичні постаті новітньої історії України створили всі передумови для всебічної демократизації суспільства України, для всебічного розвитку корінного народу України.

В підвалини світової та європейської моделі організації народовладдя в країні Україна закладено:

- мирний період визнання суверенітету країни Україна міжнародним співтовариством. Цей здобуток для всього народу України у вигляді МИРУ є наслідком мудрості та далекоглядності Леоніда Макаровича Кравчука;
- Конституцію України і концептуальні засади стратегії економічного та соціального розвитку України “Європейський вибір”. Цей здобуток для всього народу України у вигляді міжнародного утвердження суверенітету країни Україна для корінного народу України є наслідком розуму та розсудливості Леоніда Даниловича Кучми.

Новітня національна модель організації унітарної влади в державі Україна впроваджується її сучасним лідером – **Президентом України Віктором Андрійовичем Ющенком**.

Публікацією своїх особистих роздумів на тему “Україні потрібна Конституція національного творення” Президент України Віктор Ющенко хотів би відкрити **національні** конституційні дебати стосовно **можливості проведення** конституційної реформи в Україні.

Будь-які дебати – це не більш ніж обмін думками, які передують дискусії – публічному обговоренню якогось спірного питання.

В своїй публікації “Україні потрібна Конституція національного творення” Президент України Віктор Ющенко жодним чином не наголошує **народні** конституційні дебати, не пропонує піддавати публічному обговоренню існуючу Конституцію країни Україна. Гарант Конституції України не зробив жодного заклик до перегляду положень Акту проголошення незалежності України від 24 серпня 1991 року, схваленого 1 грудня 1991 року **всенародним голосуванням**.

Дійсно, Основний Закон країни Україна не є справою політиків. Політичного схвалення Конституції України, прийнятої п'ятою сесією Верховної Ради України 28 червня 1996 року, не існує. Будь-яка нація Основний Закон країни Україна не приймала. **28 червня 1996 року Верховна Рада України приймала Конституцію України від імені Українського народу**.

Президент України Віктор Ющенко не наголошує справу творення змін до існуючої Конституції країни Україна. За думкою Гаранта Конституції України, Україні потрібна не більш ніж конституція національного творення. Такий підхід до вирішення національних проблем в країні Україна цілком збігається з положеннями ст.2 Конституції України. Національний унітаризм унітарної держави Україна дійсно потребує існування малої національної конституції – субконституції унітаризму якоїсь єдиної політичної нації.

За думкою Президента України Віктора Ющенко сучасні перманентні політичні кризи та конфлікти диктують гостру потребу у формулюванні документу, який би визначив межі дозволених розвитку таких криз. Національно-політичні кризи не мають ніякого відношення до суспільно-народних правовідносин, які врегульовано в країні Україна рішенням Конституційного Суду України від 5 жовтня 2005 року N 6-рп/2005 (справа N 1-5/2005).

Конституція національного творення – це антикризовий документ суто національного політичного значення. Суверенний Народ України до складу жодної національної політичної сили в Україні не належить. Президент України Віктор Ющенко не наголошує про необхідність обговорення рішення Конституційного Суду України від 5 жовтня 2005 року N 6-рп/2005 (справа N 1-5/2005), за яким Суверенний Народ України здійснює владу безпосередньо. Ніякої конституційної кризи в суспільстві Суверенного Народу України не існує. Але сучасні перманентні політичні національні кризи та конфлікти негативно впливають на життєдіяльність суверенних українців, які здобули свій суверенітет у 1991 році самотужки без допомоги будь-якої національної політичної сили.

Будь-якого широкого обговорення такого питання, як здійснення Суверенним Народом України влади безпосередньо, Президент України Віктор Ющенко не наголошує. Конституційне положення, за яким єдиним джерелом влади в країні Україна є народ України, не спростовується. Жодна з національних політичних партій носієм суверенітету в країні Україна не являється. Цей принцип життєтворення країни Україна навіть не обговорюється.

За думкою Президента України Віктора Ющенко національній унітарній державі Україна потрібен розвиток українського національного конституціоналізму в руслі європейських традицій. Потрібно перевизначити правовідносини між національною державою Україна та Суверенним Народом України у бік пріоритетності інтересів громадян (громадян). Тільки за таких умов національна унітарна держава Україна насправді буде служити людям – Суверенному Народу України. За ст.3 Конституції України саме такі правовідносини складають головний обов'язок національної унітарної держави Україна.

Гарант Конституції України наголошує **ідеологію** нового суспільного договору. Новий суспільний договір між національною унітарною державою Україна та Суверенним Народом України дійсно має можливість бути розглянутим як противага уже існуючому Договору з державою Україна ТРДПАУ 553515469, який є чинним з 2001 року. Суверенний Народ України не заперечує проти розгляду нової редакції такого суспільного договору, але за умов повного дотримання вимог ст.58 Конституції України.

Президент України Віктор Ющенко не змішує такі поняття як національні традиції та народні традиції, як національна культура та народна культура, як національні звичаї та народні звичаї. Національне конституційне творення національної унітарної держави Україна жодним чином не заважає Суверенному Народу України здійснювати свою життєдіяльність на засадах існуючої Конституції України – основного блага корінного народу України (п.3 ст.92 Конституції України).

В період дії перехідних положень Конституції України корінними українцями було створено і народну державу Україна, і Республіку Суверенного Народу України, і Государство Титульного Суверенного Народу України. Будь-яке національне творення будь-якої національної конституції не може змінити правопорядку, за яким Конституція України – це результат юридично значимої **міжнародної** дії всіх без винятку громадян (не громадян) СРСР українського походження, які в 1991 році своєю волею та своїми прагненнями до утвердження культурних та історичних надбань своїх пращурів **створили країну Україна** для нинішніх та майбутніх поколінь **Українців – Суверенного Народу України, Титульного Суверенного Народу України, Українського народу, народу України**. Саме про це наголошує у своїй публікації Президент України Віктор Ющенко. **Конституції дійсно створюються для народів, а не для націй**.

Гарант Конституції України жодним чином не заперечує і не закликає до перегляду конституційного правопорядку, за яким існуюча Конституція України – це міжнародне благо корінного народу України та національних меншин України, які легітимно існують в країні Україна з 1996 року на засадах п.3 ст.92 Конституції України. Конституція України – це договір суспільства корінного народу України – Українців зі світовим міжнародним співтовариством. Конституцію України складено з урахуванням положень Міжнародного пакту про економічні, соціальні і культурні права (пакт ратифіковано Указом Президії Верховної Ради Української РСР N 2148-VIII від 19.10.1973 року).

За цим міжнародним (а не міжнаціональним) пактом всі народи мають право на самовизначення, мають право вільно встановлювати правопорядок свого економічного, соціального та культурного розвитку. Жоден народ ні в якому разі не може бути позбавлений належних йому засобів існування, належних йому природних багатств та ресурсів.

В країні Україна не існує правопорядку, за яким історичний ареал існування корінного народу України – Українців – переведено в стан товару. В Європі не існує аналогу (відповідного міжнародного коду) продажу земель, які історично належать європейським народам. В Швейцарії існують Швейцарські Кантони, в Німеччині існують Німецькі Землі, в Англії існують Англійські Графства і т.і. Діяльність жодного з цих організаційно-правових утворень корінних народів Європи (елементів самоуправління народів, які несуть відповідальність за недоторканість Генофонду своїх народів) ніде не ідентифікується у якості сепаратизму.

Уявити існування Англії без англійців, Німеччини без німців, Швейцарії без швейцарців неможливо. **Введення в обіг правопорядку, за яким країна Україна має існувати без Українців – це юридично-правовий нонсенс. Існує Конституція країни Україна, але не існує Конституції національної унітарної держави Україна. Саме цю правову прогалину Гарант Конституції України має намір винести на трибуну національних конституційних дебатів. В сучасних умовах Закон України “Про національні меншини в Україні” дійсно потребує відповідної деталізації на засадах малої конституції національного творення.**

Президент України Віктор Ющенко наголосив, що з правової точки зору національна конституційна традиція є головним уставом національної унітарної держави Україна. **Установчих документів національної унітарної держави Україна дійсно не існує.** Такий перебіг подій заважає національній унітарній державі Україна посісти належне місце в Світовій Організації Торгівлі. Комерціалізація національної унітарної держави Україна дійсно відповідає природі правовідносин, які розбудовуються на засадах вільного обігу товару в країні Україна та в усьому світі. Але суспільні правовідносини Українців в межах некомерційного економічного простору країни Україна розбудовуються на засадах вільного обігу активів, капіталу, благ, майна і т.і. окрім товару. Розподіл праці та кооперація праці в країні Україна між національними меншинами України та корінним народом України, на думку Президента України Віктора Ющенко, мають бути дієвими. Практичне впорядкування цих правовідносин має бути спрямоване в рівній мірі як на розвиток нації, так і на розвиток корінного народу України.

З точки зору Президента України Віктора Ющенко Конституція – це і система поглядів, мислення та бачення Українського народу, його **самоідентифікація** та розуміння власної державності. **Гарант Конституції України не бачить необхідності будь-якого свого власного втручання в таку справу як самоідентифікація народу – корінного народу України та справу самоідентифікації національних меншин України.** Культура, традиції та звичаї національних меншин в Україні та корінного народу України дійсно різні. Реалії громадського життя національних меншин України та реалії суспільного життя корінного народу України – це великий здобуток перехідних положень Конституції України.

Гарантії захисту громадянських інституцій національних громад України, на думку Президента України Віктора Ющенко, є недосконалими та неефективними і потребують подальшого конституційного національного творення на засадах малої національної конституції. Така мала національна конституція має відобразити домовленості національних політичних еліт. Суверенний Народ України не бере участь у таких домовленостях. **Ст.5 Конституції України передбачає положення, за яким право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.**

Президент України Віктор Ющенко не бажає кулурного конституціоналізму, навіть на потребу глибинного національного запиту та національного прагнення. Він не може залишити поза своєю увагою всі без винятку сфери конституційного регулювання. **П.19 Постанови Пленуму Верховного Суду України N 8 від 13.06.2007 року визначив правопорядок в національній унітарній державі Україна, за яким до всіх суб'єктів ст.8 та ст.22 Конституції України всі без винятку закони та всі без винятку нормативно-правові акти національної унітарної держави Україна не застосовуються.**

Народна держава Україна (ст.1 Конституції України), Республіка Суверенного Народу України (ст.5 Конституції України) та Государство Титульного Суверенного Народу України (ст.69 Конституції України) існували в країні Україна на засадах ст.8 та ст.22 Конституції України ще за часів, які передували утворенню національної унітарної держави Україна (ст.2 Конституції України) у 2004 році. Президент України Віктор Ющенко жодним чином ніколи не посягав і не збирається посягати на організаційно-правові владно-урядові міжнародні заклади корінного народу України. **Декларація ООН про права корінних народів реалізується в країні Україна безперешкодно та в повній мірі.**

Сучасне гостре політичне протистояння національних політичних еліт в національній унітарній державі Україна призвело до нестабільності функціонування всього національного державного унітарного механізму. Будь-якої іншої кризи в країні Україна не існує. Не існує міжетнічної кризи, не існує міжнаціональної кризи, не існує міжнародної кризи. Світове співтовариство народів світу не вважає за потрібне втручатись у політичні сварки окремо взятих політичних партій, які ніяких міжнародних інституцій корінного народу України не представляють взагалі. Спроби окремих політиків ставити себе вище Конституції України та законів України дуже турбують Президента України Віктора Ющенко.

Прийшов час наведення конституційного ладу в країні Україна. Ніхто і ніщо не заважає національним політичним елітам національної унітарної держави Україна розробляти малу конституцію національного творення. Можливо, саме ця ідея врешті-решт згуртує Верховну Раду національної унітарної держави Україна. Тривалі політичні серіали у Верховній Раді національної унітарної держави Україна свідчать, на думку Президента України Віктора Ющенко, про необхідність системного перегляду та вдосконалення процесу національного творення.

Президент України Віктор Ющенко глибоко переконаний у тому, що конституційний світогляд нації та конституційний світогляд корінного народу України мають доповнювати одне одного. Брати будь-який, окремо взятий, світогляд за базовий елемент владних інституцій є неприпустимим помилкою окремо взятих політичних еліт. В разі відмови від цього принципу шкоду буде нанесено основам довгострокового планування національного розвитку, утвердженню та вдосконаленню національної унітарної держави Україна. Відтак, на думку Президента України Віктора Ющенко, доречним і затребуваним є системне оновлення Конституції України. **Системне оновлення – це не відміна Конституції країни Україна, це не скасування дії Конституції країни Україна, це не знищення здобутків корінного народу України періоду 1991-2008 років.**

На думку Гаранта Конституції України основними напрямками творення національного конституційного порядку денного мають бути: реформування виборчої та партійної національних систем, оптимізація організаційної структури Верховної Ради національної унітарної держави Україна. Скорочення обсягів комерціалізованої економіки країни Україна до 30%, яке заплановано до 2012 року, не потребує існуючої виборчої та партійної системи. Партійні національні еліти ніколи не будуть опікуватись капітал-промисловим сектором економіки країни Україна.

Розгляд різних моделей побудови національного парламенту національної унітарної держави Україна піднято Гарантом Конституції України до рівня конституційної дискусії. В процесі цієї національної дискусії мають бути вирішені питання доцільності парламентського представництва національних регіонів України, посилення відповідальності при ухваленні парламентських національних рішень, тощо. **Суверенний Народ України до складу будь-якої національної еліти не належить, будь-яку національну економіку не розбудовує, в будь-яких національних дискусіях участі не приймає.** Конституційно визначена багатоманітність суспільної економіки країни Україна (ст.15 Конституції України) не передбачає положення, за яким партійні еліти формують економічний уклад ринкової економіки країни Україна. **Життєдіяльність корінного народу України відокремлена від національної унітарної держави Україна.** Рішення Конституційного Суду України від 5 жовтня 2005 року N 6-рп/2005 (справа N 1-5/2005) оскарженню та скасуванню не підлягає.

“Конституційна геометрія”, про яку наголосив Президент України Віктор Ющенко, жодним чином не змінює правопорядку, який визначено в Законі України “Про міжнародні Договори України”, в Законі України “Про зовнішньоекономічну діяльність”, в Законі України “Про основи національної безпеки України”. **Права і свободи, суверенітет і права корінного народу України на його історичний ареал існування скасуванню “конституційною геометрією” не підлягають. Корінний народ України під протекторат будь-якої політичної еліти не переводиться, опіка корінного народу України з боку владних органів національної унітарної держави Україна не вводиться, засади самоуправління та самоврядування корінного народу України сумніву не підлягають.**

Порядок історичного правонаслідування (а не правонаступництва) Українців не дозволяє змістити акцент системи самоврядування корінного народу України на рівень місцевого самоврядування національних громад. **Корінний народ України жодного правового зв'язку з національною громадою не має. Всі без винятку корінні народи мають правовий зв'язок тільки з Богом. В країні Україна такий правовий зв'язок здійснюється через Його Величність – Государа Титульного Суверенного Народу України.** Легітимність такого правового зв'язку між народом і Богом Президент України Віктор Ющенко жодному сумніву не піддає.

Президент України Віктор Ющенко сформулював три типи конституційного процесу: конституційний процес національного вибору України, конституційний процес європейського вибору України та конституційний процес світового вибору України. Такий підхід Гаранта Конституції України до економічної суті конституційного процесу в Україні зумовлено положеннями Класифікації інституційних секторів економіки України (чинної від 01.06.2005 року). За нормами цього акту нормативно-правового характеру національної унітарної держави Україна місце-розташування корінного народу України визначено в секторі економіки S.2 “Інший світ”. **Будь-які правочини в цьому секторі економіки з боку національної унітарної держави Україна не моніторяться.** Цей сектор економіки розбудовується в країні Україна Українцями на засадах конституційного процесу європейського вибору України та конституційного процесу світового вибору України.

За Указом Президента України “Про національну конституційну раду” від 27 грудня 2007 року жодна правова інституція Народної держави Україна, Республіки Суверенного Народу України та Государства Титульного Суверенного Народу України до участі в національному конституційному творенні не залучена. **Президент України не бачить будь-якої потреби та жодної необхідності втручатись у внутрішні справи корінного народу України. Всі правовідносини між корінним народом України та національною унітарною державою Україна давно врегульовано відповідним договором.**

Нова мала національна конституція, після її складення та обговорення в політичних колах національних еліт, має бути винесена на експертизу міжнародним організаціям – урядовим міжнародним організаціям Народної держави Україна, Республіки Суверенного Народу України та Государства Титульного Суверенного Народу України. Рішення Президента України Віктора Ющенко цілком і повністю підтримується Його Величністю Государем Титульного Суверенного Народу України.

Конституція США не мінялась з 1737 року, окрім внесення 27 поправок. За 270 років чинності Конституції США жодних проблем з так званою конституційною кризою в США ще не було. **Ніякої конституційної кризи з Конституцією (країни) України в країні Україна теж не існує.**

Голова Муніципалітету Республіки
Суверенного Народу України

С.В. Мамонтов